

Kiek ins nao bove

Jef Bartelet, VMG 01-09-2015

Nicolas Beurieux, redder van Maastricht?

(brief van generaal Hobbs, vertaald uit het Frans)

LEGER VAN DE VERENIGDE STATEN

12 september 1944

AAN DE BURGEMEESTER VAN DE STAD MAASTRICHT

Meneer de Burgemeester,

De Amerikaanse troepen staan aan de poorten van uw stad.

Maastricht kan van het ene op het andere moment onder het vuur komen te liggen van onze artillerie. Onze pantserdivisies zijn bezig u te omsingelen.

De Amerikaanse luchtmacht en de R.A.F. hebben het grootste deel van de Luftwaffe uitgeschakeld en houden zich gereed.

Wij willen Maastricht niet vernietigen. Verre van dat - wij willen de stad en haar inwoners de gruwelen van de oorlog besparen. Maar wij moeten de gemeenschappelijke vijand overwinnen.

Dat doel zullen wij met hulp van de Britse troepen realiseren.

Om de vernietiging van uw stad te vermijden, is het enige wat wij u vragen, Maastricht geheel te ontruimen van vijandelijke troepen. Dit moet voltooid zijn om 7 uur in de ochtend, woensdag 13 september 1944.

Sta ons toe u eraan te herinneren, meneer de Burgemeester, dat die ontruiming de enige mogelijkheid is om uw stad van de vernietiging te redden.

Wij zijn ervan overtuigd dat de autoriteiten en de inwoners van de stad Maastricht het noodzakelijke zullen doen.

Het zal de Generaal een genoegen zijn u te ontvangen in zijn hoofdkwartier, op welk tijdstip dan ook.

L.S. Hobbs

Divisie Generaal, U.S.A.

Commandant van de Amerikaanse troepen.

Gedenkplaque Roclange-sur-Geer waarop vermeld wordt dat Nicolas Beurieux de stad Maastricht voor verwoesting heeft behoud.

Op 12 september 1944 naderden de Amerikaanse troepen Maastricht. Generaal Hobbs schreef de burgemeester een brief waarin hij waarschuwde voor artilleriebeschietingen, tenzij ze er in Maastricht voor konden zorgen dat de Duitse troepen de stad zouden verlaten.

Die brief werd door Nicolas Beurieux (een verzetsman uit Roclange) met gevaar voor eigen leven door de frontlinie gebracht. Die missie lukte. En al zou de afgetreden burgemeester Michiels van Kessenich niets hebben kunnen ondernemen; de Amerikanen kregen zeker te horen dat er nauwelijks nog Duitse soldaten in de stad waren, waardoor Maastricht verwoesting en verlies van levens bespaard bleef.

Op 5 mei 1949 werd Nic Beurieux voor zijn moedige daad gehuldigd in het Maastrichts stadhuis, waarbij hij een oorkonde kreeg en de gouden erepenning van de stad Maastricht.

En in zijn geboorteplaats Roclange-sur-Geer wordt hij als de redder van Maastricht vermeld op een plaque voor het gemeentehuis..

Huldiging in het Maastrichts stadhuis in 1949

**Maastricht is blijvend grote erkentelijkheid
verschuldigd aan Nicolas Beaurieux
vanwege zijn bewonderenswaardige moed en
vasthoudendheid.**

**Op 12 en 13 september 1944 doorstak hij de
vijandelijke linies ten dienste van de bevrijding
en de vrijheid van de stad.**

De historisch juiste tekst van de geplande Maastrichtse plaquette waarin vermeden wordt Beaurieux uit te roepen tot 'redder van Maastricht'.

Er bestaat geen enkel bewijs voor een direct oorzakelijk verband tussen de actie van Nicolas Beaurieux en het besluit van de Amerikaanse legerleiding om Maastricht tenslotte maar niet te bombarderen. Immers, in Maastricht werd geen enkele actie ondernomen, ook omdat de vooroorlogse wethouder Kessen niets met de brief heeft gedaan, zoals hij later verklaard heeft.

Verder kwam de Duitse commandant die Maastricht moest verdedigen de 13^e september 's avonds tot de conclusie dat a: Wyck was bevrijd en b: dat Amerikanen van het 120ste regiment van de Old Hickory al ten zuiden van de ENCI zaten. Hij vreesde de volgende dag ingesloten te worden en heeft daarom toen besloten nog diezelfde avond de stad via de Bosscherweg en Smeermaas te verlaten.

Maar er bestaat geen twijfel over de dapperheid van Nicolas Beaurieux en het feit dat hij met gevaar voor eigen leven door de gevechtslinies rond Maastricht is getrokken om de brief van Hobbs af te leveren.

In 1949 werd Nicolas Beaurieux al door de stad voor zijn moedige daad geëerd, maar nu in 2015 heeft het stadsbestuur op verzoek van de Seniorenpartij besloten ter ere van hem alsnog een gedenkteken te plaatsen.

Gepland was Lenculenstraat 29 waar hij de brief overhandigde aan wethouder Kersten, maar omdat de huidige eigenaar de tekst onvoldoende toegesneden vindt op zijn pand en daarmee niet akkoord gaat, wordt de plaquette geplaatst Kapoenstraat 5, de plek waar Beaurieux aan voorbijgangers vroeg waar hij de burgemeester kon vinden en die hem doorverwezen naar wethouder Kersten.

De opdracht voor het maken van de plaquette met bovenstaande tekst is verleend aan de kunstenaar Jos Keulen. Door privé-omstandigheden is er een flinke vertraging opgetreden in de productie en naar verwachting zal de plaquette pas eind 2015 worden onthuld.